

[Finansministeren.]

Det ærede Medlem syntes at tillægge mig en Udtalelse om, at det skulde være farligt at genskabe Reallønnen herhjemme. Det er mig ikke bekendt, at jeg nogen Sinde har sagt noget i den Retning, og jeg mener det heller ikke. I øvrigt er, som Formanden for De samvirkende Fagforbund, det ærede Medlem Hr. Eiler Jensen for nylig har sagt, Reallønnen praktisk talt genoprettet. Jeg tror, han for nylig brugte den Vending, at man nu var oppe paa 98 pCt. af Reallønnen fra 1939. I Betragtning af, at Statistisk Departement for nylig har vurderet Nationalindkomsten til i alt $\frac{5}{6}$ af, hvad den var før Krigen, maa man formentlig sige, at naar Reallønnen er 98 pCt. af Førkrigniveauets Realløn, saa er det ganske godt under Hensyn til de øjeblikkelige Forhold.

At jeg skulde have agiteret for en Løn-sænkning, tør jeg betegne som hen i Vejret. Noget saadant er jeg aldrig gaaet ind for. Over for min Omtale af, at enkelte industridrivende havde sagt til mig, at efter deres Mening var vort Omkostningsniveau for højt i Forhold til forskellige andre Landes, sagde det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at han lagde ingen Vægt paa, hvad man fra Arbejdsgiverforeningens Ledelse mente om den Slags Spørgsmaal. Man lægger Mærke til den lille Forskydning i Udtrykket, der fandt Sted. Jeg har ikke talt om Arbejdsgiverforeningens Ledelse; de erhvervsdrivende, jeg her har sigtet til, sidder ikke i denne Forenings Ledelse. I øvrigt sagde det ærede Medlem, at efter hans Opfattelse kunde Erhvervslivet sagtens klare sig med det nuværende Omkostningsniveau, og det vil sikkert berolige vort Erhvervsliv at høre det.

De Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard anstillede om vore økonomiske Forhold, falder stort set fuldkommen sammen med dem, jeg selv anstillede her for en Uge siden, og jeg tror, jeg er enig med det ærede Medlem paa alle væsentlige Punkter. Jeg finder derfor ikke Anledning til her at komme nærmere ind paa dem.

Det ærede Medlem Hr. Stærmose vilde ligesom det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gerne have haft lidt mere at vide om den økonomiske Udvikling paa længere Sigt. Jeg tror dog, man vil paaskønne, at jeg ikke anstiller alt for mange Betragtninger, der ifølge Sagens Natur maa være usikre, men skulde der senere blive Lejlighed til det, og skulde det være muligt paa et senere Tidspunkt at sige noget mere sikkert, skal jeg gerne gøre det.

Hvad angaar de økonomiske Betragt-

ninger, som det ærede Medlem Hr. Norlev anstillede, skal jeg kun komme ind paa det enkelte Spørgsmaal, som vedrørte de Bemærkninger, jeg i sidste Uge gjorde til det ærede Medlem, nemlig Spørgsmaalet om Renten. Det ærede Medlem forsikrede, at han ikke ønsker en Nedpresning af Rente-niveauet, han ønsker en naturlig Rente. Jeg vil gerne vide, hvad det ærede Medlem forstaar ved en naturlig Rente. Derved forstaar jeg i hvert Fald ikke den nuværende Tilstand i Landet, for de nuværende Pengeforhold kan vel ikke kaldes naturlige. Nu er jeg paa det rene med, at Ordene „naturlig“ og „kunstig“ skal man bruge med stor Varsomhed, hvad man ikke altid gør. Jeg har meget ofte sporet en Tilbøjelighed til at kalde de Ting, man synes om, naturlige og dem, man ikke kan lide, kunstige, saa naar det ærede Medlem Hr. Norlev sagde, at han mente, at man paa kunstig Vis søgte at opretholde Renteniveauet i Øjeblikket, saa betyder det formentlig kun paa en Vis, der for ham er ubehagelig.

Jeg vil gerne sige, at det kan dog ikke være naturlige Forhold, naar man i Landet har en Pengemængde paa 5—6 Gange det, der svarer til Omsættningens Behov. En Renteudvikling, der er fremkaldt af en saa enestaaende Pengeoverflod, synes jeg, man med en vis Ret maatte kunne kalde kunstig. Vil man have noget, der skal kunne kaldes et naturligt Renteniveau, maatte man vel bringe Pengemængden ned, i hvert Fald i større Nærhed af det, der svarer til Omsættningens normale Behov. Naar det ærede Medlem som Begrundelse for sine Rentesynspunkter fremhævede, at Aktivmassen her i Landet er blevet forringet, er jeg enig med ham deri. Det maa efter alt, hvad jeg har lært, vel nærmest pege i Retning af, at Renten skulde være højere end ellers, for den Omstændighed, at et Land bliver fattigere, har, efter hvad jeg hidtil har lært — og nu har jeg dog studeret Økonomi i snart 23 Aar —, aldrig haft den Virkning, at Renten blev lavere.

Renten har den Funktion, at den begrænser Landets Kapitalforbrug til det, som Landet har Brug for eller har Raad til, og det er klart, at jo fattigere et Land bliver, des nødvendiggøres er det at begrænse Kapitalinvesteringen; des højere maa derfor ogsaa Renten være for at kunne begrænse Investeringen til det, som Landets Velstand nu engang tillader, saa den Omstændighed, at en Forringelse af Aktivmassen her i Landet i sig selv skulde begrunde en lavere Rente end før, er mig fuldkommen ubegribelig. Naar det ærede Medlem mente, at det